

DESALLOTJAMENT IL·LEGAL DEL C.S.O.A L'ESTELLA I "KAL RONK".

1.-Antecedents.

- juliol 2004. Ocupació d'una antiga fàbrica en desús al c/ Lepanto de Mataró. S'obre el Centre Social Okupat i Autogestionat l'Estella i s'habilita un habitatge per un grup de joves.

El dia de l'okupació els Mossos d'Esquadra, desplaçats a la fàbrica van identificar dues persones, com a responsables de l'okupació.

- **14-07-04.** Albert Sentís Roldán, com a administrador de la Societat Brica S.A., posa una denúncia al Jutjat d'instrucció número 1 de Mataró, aquell dia en funcions de guàrdia (pàg. 3). El mateix dia el titular del jutjat, jutge D. Carlos Àgueda Holgueras, decideix que els fets denunciats no constitueixen delicte penal i procedeix a l'arxiu de la causa; establint un termini de tres dies per a la presentació de recurs. (pàg. 49)

- **30-07-04.** El lletrat Roger Sagristà Dos Santos, en representació del propietari interposa un recurs per reformar la decisió del jutge (pàg 51).

El recurs és interposat 13 dies després e finalitzar el termini de tres dies establert pel jutge en data 14 d'abril de 2005. Tot i això el recurs és acceptat a tràmit (pàg. 61)

- **5-10-04.** La fiscal del jutjat d'instrucció número 1 de Mataró, s'adhereix al recurs de reforma presentat pel propietari. (pàg. 63)

- **29-10-04.** El jutge titular del Jutjat d'instrucció número 1, D. Carlos Agueda Holgueras, dicta un nou auto on accepta el recurs presentat pel propietari i reobre les diligències. Oficia a la Comissaria del Mossos d'Esquadra de Mataró per tal que esbrinin la identitat dels autors. (pàg. 65).

- **9-10-04.** S'envia l'ofici a la Comissaria del Mossos d'Esquadra. (pàg. 80)

Tot i existir dues persones, identificades com a responsables de l'okupació des del primer dia, els Mossos no en diuen res.

- **19-01-05.** El procurador Don Francesc Mestres Coll, en representació de BRICA S.A. informa al Jutjat d'Instrucció nº 1, que li ha estat concedida la llicència d'enderroc de l'edifici i demana que es decreti una ordre de desallotjament immediat per iniciar les obres d'enderroc. (pàg. 83).

- **24-01-05** El jutjat nº1 emet una providència per tal que es demani a la Comissaria del Mossos d'Esquadra, per què no han identificat els autors de l'okupació.(pàg. 87)

El mateix dia s'envia ofici a la Comissaria del Mossos d'Esquadra. (pàg. 89)

Tot i existir dues persones, identificades com a responsables de l'okupació des del primer dia, els Mossos no en diuen res.

- **1-02-05.** El Sosts-inspector Jordi Oller i Piquer emet un escrit al Jutjat segons el qual "els veïns manifestant (sic) que últimament no veuen moviment".(pàg. 91)

- **15-02-05.** Ernest sentis, realitza una compareixença al jutjat on manifesta que el dia 14 de febrer hi havia a l'immoble "una persona sahariana y una persona argentina" "y que le manifestaron que residian allí", per lo qual demana als Mossos que es tornin a

personar a l'immoble i si ningú els obre "procedan al descerrajamiento de la puerta de acceso al inmueble" i demana que identifiquin a les persones que hi resideixien. (pàg. 93)

- **16-02-05.** El Jutjat d'Instrucció nº1 dicta un auto on manifesta "que la diligencia de **entrada y registro** es el medio idóneo para constatar la comisión del ilícito (...) entendiendo que **no existe medio menos lesivo**". Dicta l'entrada a l'immoble el dia 18 de febrer de 2005 en hores diurnes.

1er. Tot i l'existència de les dues identificacions des del dia de l'okupació, els Mossos d'Esquadra no en diuen res.

2a. El jutge dóna l'ordre "d'entrada y registro" com a "medio menos lesivo" per identificar les persones que vivim a la casa, quan mai se'ns ha enviat cap citació als Jutjats i mai cap patrulla del Mossos ha trucat a casa nostra per tal que ens identifiquéssim. Formes menys lesives, al nostre entendre, que l'entrada i registre de l'immoble per part de la policia.

Ni tan sols se'ns havia informat de l'existència d'un propietari que hagués posat una denúncia per l'okupació o que l'Ajuntament hagués concedit una llicència d'enderroc de casa nostra, mentre nosaltres hi estàvem vivint.

2.-Fets.

-**18-02-05.** Pels volts de les 9 del matí sentim com es trenquen els vidres de la porta que dóna al carrer. Espantats obrim la porta de l'escala per veure que ha passat. En obrir la porta un mosso amb uniforme d'antivalots m'empeny contra la paret i junt amb un altre mosso em posen de cara la paret i em registren.

Un company de pis, que era al meu costat, espantat i sense saber què passa, se'n va corrent pel passadís i és perseguit per altres mossos que quan l'atrapen el tiren a terra i un d'ells li camina per sobre del cos.

Un altre company que s'ha despertat pels crits, nostres i dels mossos, en obrir la porta de la seva habitació un altre mosso se li tira al damunt fent-lo caure d'esquena a terra, amb el mosso a sobre. L'últim del company, que dorm amb la porta tancada amb clau, surt de la seva habitació després que els mossos donin varis cops, cridant i donant cops a la porta.

Un cop ens han agafat a tots quatre ens porten a una de les habitacions que donen al carrer i ens obliguen a dos de nosaltres, que anem vestits només amb la roba interior, a seure a terra damunt de les rajoles.

Un dels mossos, obre els dos finestrals de l'habitació de bat a bat i tot i que tremolem ostensiblement no les tanquen i fins i tot somriuen. A l'habitació a part de nosaltres quatre, hi ha cinc mossos amb l'equipament d'antidisturbis i un mosso més de paisà, que amb una camera digital ens enfoca a la cara i ens graba en tot moment.

Al cap d'una mitja hora entra a l'habitació – amb abrís ¾ i bufanda, una persona que s'identifica com a secretari judicial. Manifesta que el propietari és al carrer i que ve a enderrocar parets i sostres avui mateix. Quan li pregunto on és l'ordre judicial i per què no sabem res d'aquesta inesperada visita, em contesta "que no tiene derecho a saber nada porque no són parte en el proceso". Tot i ser una il·legalitat ja que es dins el nostre domicili i ens hauria d'ensenyar l'ordre. El mosso que ha entrat amb ell, i que per l'uniforme sembla tenir un grau superior que el antidisturbis que ens acompanyen no diu res.

El secretari judicial ens diu que "ahora estos senyores los identificaran" i que no sap "si los van a detener o no que no es su problema". Això ens ho diu, tot i que els

Mossos d'Esquadra actuen en funcions de policia judicial i que en aquest moment ell té la màxima autoritat i per tant el Mossos actuen sota les seves ordres.

Entenc que el busca és intimidar-nos i desorientar-nos per evitar que ens puguem defensar.

Quan li pregunto que passa amb les nostres pertinences, em contesta que el **propietari s'ho emportarà tot a un dipòsit municipal i que en dos dies ho podrem recuperar.**

Aquest és un procediment del tot irregular perquè en cas de desallotjament, la persona que habita l'immoble és que treu les seves pertinences del seu domicili. Per fer això té un termini de 15 dies. En cas que no ho faci ha de ser el jutjat que ha ordenat el desallotjament el que retiri les pertinences dels moradors, amb un testimoni designat per aquests últims i entregant un llistat de tot el que s'emporten al testimoni com a comprovant. Tot i això cap dels Mossos no va dir res davant d'aquesta nova violació dels nostres drets.

Després d'això el secretari judicial se'n va i els Mossos d'Esquadra ens demanen el D.N.I. a tots nosaltres.

Durant tot aquest temps, el mossos de paisà continua enfocant les nostres cares i grabant-nos.

Després, el que sembla el cap ens comunica que d'un en un ens portaran a les nostres habitacions perquè agafem algunes coses i que després ens portaran al carrer i que no serem detinguts.

D'un en un, som portats a les nostres habitacions entre dos mossos, un davant i un altre al darrere. Un dels companys és amenaçat i agredit perquè segons el mossos va massa lent "y no tenemos todo el día".

Jo, quan em porten a la meua habitació, torbo a dos policies de paisà observant la meua biblioteca; un d'ells, que posteriorment per fotografies en el mitjans de comunicació he reconegut com el Cap de la Comissaria dels Mossos de Mataró, ordena als dos antidisturbis que m'acompanyen que em deixin més temps perquè hi ha moltes coses de valor. Un cop ha marxat, els Mossos em miren amb cara de pocs amics. Quan estic sortint per la porta, amb tot el que m'ha sigut possible carregar, em quedo encallat –pel volum de les bosses i maletes– en el marc de la porta de sortida, els mossos em donen empentes fins que em desencallen fent que gairebé caigui per l'escala.

Un cop al carrer, puc observar tres camions amb el logotip de l'empresa propietària aparcats i cinc furgons dels mossos. A més la policia local manté tallat el trànsit al carrer i els mossos han fet un cordó a cada cap del carrer que impedeix que els nostres companys i companyes es puguin acostar.

Reunit amb els companys que es troben concentrats al carrer, em diuen que ells també han demanat veure l'ordre judicial i que no els hi han ensenyat, també em diuen que una advocada ja ha anat als jutjats per saber que està passant.

Un cop ens han desallotjat, el Secretari judicial, sense que això sigui ordenat pel jutge, entrega la possessió de l'immoble al procurador, Sr. Mestres, en representació de la propietat. Seguidament el propietari dóna entrada a un grup de "paletes" que amb pales, pics i malls entren dins de casa mentre un altre grup carrega algunes de les nostres pertinences en camions. Quan encara no han tret gairebé res, el grup equipat amb les pales, pics i malls, surten de casa i després una excavadora enderroca les escales d'accés a l'habitatge. Un cop ha estat enderrocada, dos operaris més posen una tàpia de totxos a la porta que dóna al carrer.

En tot moment els Mossos tot i que els hi demanem varies vegades es neguen a que cap testimoni pugui veure que és el que s'emporten.

Vora les quatre de la tarda i després d'esperar durant tot el matí, l'advocada Raquel Frias Pueyo aconsegueix parlar amb el Jutge de guàrdia i exposar-li el que està passant (pàg 98). El fiscal davant d'això demana que s'aturi el desallotjament i enderroc de l'edifici (pàg. 104).

-19-02-05. Quatre persones, dues de les habitaven la casa okupada, entren dins l'edifici per tal d'intentar recuperar les nostres pertinences i veure l'estat en que ha quedat la casa i les nostres pertinences i el Centre Social (veure fotos adjuntes a la denúncia). Mentre són dins, els Mossos d'Esquadra reben la trucada d'un veí i es presenten a la casa i hi entren. Des del teulat demanen als joves que se'n vagin i en negar-s'hi amenacen els quatre joves amb que entraran els antidisturbis i els hi clavaran una pallissa sense que ningú ho vegi. Tot i que els joves accedeixen a marxar, els Mossos no els permeten endur-se cap de les bosses amb el que havien pogut recuperar.

-21-02-05. Juntament amb l'advocada Raquel Frias Pueyo, ens presentem al jutjat per tal d'identificar-nos com les persones desallotjades, donat que en aquests moments encara no se'ns ha ensenyat cap ordre judicial ni se'ns ha comunicat on son les nostres pertinences. Al jutjat ens comuniquen que no figura, dins el sumari judicial, l'atestat dels Mossos d'Esquadra del dia 18 de febrer i que per tant no podem veure el sumari. En canvi però, hi figura l'atestat del dia 19 de febrer. A partir de la compareixença, d'una d'aquestes persones podem tenir accés al sumari.

Per primer cop, tenim accés a l'ordre judicial que va acabar en desallotjament il·legal de l'habitatge que fins aquest dia okupàvem. L'auto només autoritzava la nostra identificació, no el desallotjament, però aquesta identificació no es va realitzar per part del Secretari judicial (pàg. 97).

El lletrat Roger Sagristà Dos Santos compareix al jutjat núm. 1, per demanar "la immediata continuació de tales obras" i sol·licitant una "resolució en la que se autorice la continuación de las obras que esta parte inició dada la posesión judicial que tenía de la obra" (pàg 101). Tot i que l'ordre de paralització prové del Jutjat d'instrucció núm. 4, en funcions de guàrdia el dia 18 de febrer, el propietari demana la suspensió d'aquesta ordre al jutjat núm. 1. Un jutge diferent del que l'havia dictada i en el mateix nivell de competència.

El jutge titular del Jutjat d'Instrucció núm. 1 emet un auto on manifesta:

- el procurador del propietari, posa en coneixement del jutjat que les nostres pertinences "han sido depositadas en el depósito de la Avda. Maresme nº 90-92 (Blue Space) de Badalona".

En la part dispositiva de l'auto, el jutge entén "que no procede efectuar pronunciamiento alguno respecto a la continuacion de la obras"

Al nostre parer, el jutge es renta les mans sobre la paralització de les obres. El propietari però, interpreta que la suspensió queda aixecada. Nosaltres entenem que un jutge no pot invalidar un auto d'un altre jutge del mateix nivell.

-22-02-05. El propietari reinicia les obres d'enderroc, a porta tancada i amb presència de personal de seguretat privada. Continua emportant-se part de les nostres pertinences en camions, sense cap tipus de control judicial o policial i sense permetre que cap testimoni designat per nosaltres pugui veure què és el que s'emporten i negant-se a més a dir-nos-ho. Quan intento accedir a l'interior de la fàbrica per explicar per explicar als operaris que hi ha una ordre judicial que prohibeix continuar amb les obres d'enderroc, un agent de seguretat privada m'ho impedeix i avisa als Mossos d'Esquadra. Un cop arriba la patrulla dels mossos, no només permeten que les obres continuïn, fent cas omís a l'auto judicial en que se'ls oficiava per tal que donessin compliment a l'aturada de les obres, sinó que m'identifiquen a mi per si de cas tornés a okupar la casa. Tot i que no he comès cap delictes, m'identifiquen de forma preventiva.

-23-02-05. El meu advocat, Jaume Asens Llodrà, truca a la Comissaria dels Mossos d'Esquadra de Mataró per tal de comunicar que el propietari ha reiniciat les obres i informar-se del per què els Mossos no ho estant impedit d'acord amb l'auto del Jutjat d'Instrucció n°4. La resposta dels Mossos d'Esquadra, és que ja han comunicat l'aturada de les obres al propietari i que si ell no la compleix ho posem en coneixement del jutge, que ells ja han fet la seva part.

-4-03-05. Poso una denúncia al Jutjat d'Instrucció n°4 de Mataró, on reclamo la recuperació de les meves pertinences i la de la resta de companys i també que es doni compliment a l'auto que aturava les obres.

A dia d'avui, encara no hem pogut recuperar cap de les nostres pertinences. Ni tan sols en sabem l'estat ni que pot quedar encara a l'interior de l'immoble i que al dipòsit de Badalona.